

bidrage med al vor energi, og vi vil også gerne bidrage til at finde de ressourcer, der skal til.

Vi er meget, meget åbne over for, at der bliver gjort noget ved dette område og støtter naturligvis også det forslag, som vi selv er medstillere til her i dag. Men først og fremmest tak for initiativet til Kristeligt Folkeparti.

Villy Søvnal (SF):

Efter SF's opfattelse er det en meget relevant forespørgsel, Kristeligt Folkeparti rejser i dag: Hvordan kan vi bedre hjælpe børn, forældre og familier som helhed, som er socialt truede?

Det er efterhånden mange år siden, at amtslæge Vagn Christensen gav udtryk for, at den mest målrettede sociale indsats, der kunne ydes overhovedet, var hjælp til unge mødre i en socialt udsat position. Jeg er overbevist om, at han stadig har ret, specielt i en periode, hvor polarisering vil være den mest dækkende overskrift til at forstå børns opvækst – forstået på den måde, at skellet mellem de børn, og det er langt de fleste, der klarer sig fint, og de børn, der ikke får en god start, er voksende. Det er et af de virkelig store paradokser i en samfundsudvikling, hvor rigdommen for de fleste bliver stadig større.

Samme Vagn Christensen betegner sig i øvrigt som terapeutisk nihilist, og hvis man nu lader sig inspirere af hans trosretning, bliver opgaven lidt bredere, end forespørgslen lægger op til, nemlig at sikre også udsatte familier bedre grundlæggende vilkår. Det gælder med hensyn til økonomi for de økonomisk dårligt stillede, og her synes jeg, det er flot, at socialministeren har genoptaget diskussionen om nyfattigdommen. Jeg tror, det er en vigtig diskussion, og jeg tror, det er en nødvendig diskussion, fordi vi har nogle forsørgere, der økonomisk er placeret et sted, hvor alene deres økonomiske forhold giver børn dårligere opvækstvilkår.

Men det drejer sig ikke kun om økonomien. Det drejer sig også om de store grupper af enlige forsørgere, hvor dagligdagen ofte er et kapløb med tiden, og netop derfor er tid også en afgørende ting i diskussionen. Det gælder om at sikre oplevelsesrige opvækstmiljøer, og det handler om kvaliteten af de tilbud, vi tilbyder vore børn på institutioner og på skoler. Det handler ikke mindst om en målrettet indsats over for de mest udsatte børn og unge, og på alle disse områder er SF kommet med forslag samlet under en overskrift, der hedder »Børns rettigheder«.

Men selvfølgelig er det ikke gjort med alt det forebyggende – det er blot det først fornødne. Det er også nødvendigt at sætte meget målrettet ind over for de socialt truede familier dér, hvor forebyggelsen ikke er lykkedes. Størstedelen af den indsats ligger som bekendt i kommuner og amter under den rammelovgivning, der nu er på området, og her står vi efter SF's opfattelse med et af hovedproblemerne.

Vi har efterhånden utrolig megen dokumentation for den manglende kvalitet i de tunge børnesager med de manglende handleplaner, når børn anbringes, selv om lovgivningen er klar nok – gad vide, på hvilket andet område lovgivningsmagten og regeringen ville have så stor langmodighed? Kunne man forestille sig, at nogen abstraherede fra skattelovgivningen i lange perioder, og at samfundet fandt sig i det? Svaret er nej. Det er bemærkelsesværdigt, at langmodigheden er så stor, når vi har at gøre med de allersværeste sager, disse tunge børnesager. Vi har også det problem, der hedder de kolossalt mange tunge sager, der nogle gange er hos en sagsbehandler, vi har den aktuelle debat om den manglende kvalitet på anbringelsesstederne, både opholdsstederne og også nogle af døgninstitutionerne, og endelig har vi en relevant diskussion, der hedder det manglende efterværn og de manglende tilbud til børn af syge og fængslede og hjælp til børn af en anden etnisk oprindelse.

Jeg vil godt allerede nu signalere, at vi i forbindelse med de kommende finanslovsforhandlinger og satsforhandlinger gerne vil løse nogle af de problemer, jeg har nævnt. Vi vil lægge meget stor vægt på det fra SF's side, og endelig vil vi meget gerne medvirke til de nye regler om børns fjernelse uden samtykke, som vi skal i gang med i den kommende folketingssamling.

Som afslutning vil jeg sige, at selv om jeg synes, at vedtagelsen måske springer meget af det forebyggende og det grundlæggende over, synes vi, de ting, der står i den, er rigtige, og derfor støtter vi vedtagelsen og vil stemme for den.

Inge Refshauge (DF):

Dansk Folkeparti har ikke nogen problemer med at støtte Kristeligt Folkepartis fremsatte forslag til vedtagelse.

Også i Dansk Folkeparti mener vi, at der skal gribes ind med hjælpende foranstaltninger over for familier, der er socialt truede, ikke mindst for børnenes skyld. Vi havde ved årsskiftet næsten 12.000 børn anbragt uden for hjemmet her i